

Tanker i tiden, www.den2radio.dk 24. – 30. marts 2012 – JENS RAAHAUGE

Kære uddannelsesminister. Så er det ved at være fuldbragt: Den institution som om nogen skulle understøtte din kollega, børne- og undervisningsministeren, er ved at være opløst. Den institution der har sikret utallige danske lærere efteruddannelse er ved at være en afsluttet epoke. Ledelsen af Aarhus Universitet har spoleret det der engang hed Danmarks Lærerhøjskole. Egentlig kunne denne konstatering stiles mange steder hen. Men når den rettes til uddannelsesministeren, er det fordi det er i dette ministerium og i dets politiske udvalg man har udarbejdet, fået vedtaget og fulgt en universitetslov der gav nærmest uindskrænket magt til ledelser og bestyrelser. Og man har her fulgt udviklingen med kikkerten for det blinde øjne. Og man forholdt sig afventende til hvad der ville ske, når man havde givet uindskrænket magt til mennesker som magten i nogle tilfælde gjorde særdeles indskrænkede.

Danmarks Lærerhøjskole stod som sagt for få årtier siden som mastodonten i efteruddannelsen af lærere. Der blev leveret en god portion kvalitet. Men der var også en god portion spildtid i det lidt stive system. Det var på sin plads at modernisere institutionen, gøre den både mere fleksibel og sikre en kvalitativ forskning og undervisning til gavn for undervisning i grundskolen. Man gjorde Lærerhøjskolen til et pædagogisk universitet. Men så kom universitetsloven og dens bagvedliggende krav om stordrift. Og Danmarks pædagogiske Universitet valgte at fusionere med Aarhus Universitet, måske af angst for at blive opslugt af den mere oplagte alliancepartner, Københavns Universitet. Man havde ganske overset at Aarhus Universitet havde andre hensigter end en værdig alliance: Tilsyneladende var det attraktivt med et brohoved i København. I hvert fald blev Danmarks Pædagogiske Universitet først til Danmarks Pædagogiske Universitetsskole, reduceret til et fakultet, og kort tid efter yderligere reduceret til et institut.

Det store lærestykke kom i forbindelse med den store omstrukturering af Aarhus Universitet - til 1.1 milliard kroner. Her besluttede man på trods af massive indsigelser at flytte forskerne fra det Center for Børnelitteratur fra centret. De havde skabt unikke resultater i et samarbejde der involverede mange faggrupper på Danmarks Pædagogiske Universitetsskole og mange eksterne fagfolk og aktører fra det private erhvervsliv. Planerne blev som sagt mødt med en omfattende og nuanceret kritik fra interessenter og samarbejdspartnere, senest af en henvendelse fra 42 internationale børnelitteraturforskere. Svarene startede med en vision om andre synergieffekter på børnekulturområdet og sluttede med dekanens udsagn om at kritikerne jo ikke kunne se hvad der foregik i hendes hoved. Hvis dette er dansk akademisk argumentationsniveau og ikke magtmisbrug, så må fanden for min skyld gerne tage den akademiske verden. En af mine amerikanske venner der er højt estimeret professor emeritus, fandt at ledelsen af Aarhus Universitet havde det med magt som nyrige har det med penge: hallehoi, her kommer jeg og se hvor jeg magter!

Bestyrelsesformanden for Aarhus Universitet var ude at støtte omstruktureringen med en udtalelse om at tiden var løbet fra at tænke i kasser. Hvad han ville med det – ud over at luften de ører der nok havde fået deres farve af at have sanktioneret brug af 1.1 milliard kroner til strukturændringer, ved jeg ikke. I hvert fald opløste man et velfungerende, tværfagligt center for at klemme dets forskere ind i en børnekulturkasse.

Og faktisk er alt dette historie – bortset fra at man endnu mangler at få puttet Danmarks unikke pædagogiske bibliotek på fjerndepot – og derfor handler det vel om at se fremad, som politiske syndere plejer at sige. Hvis altså ikke lige historien kunne tjene til at belyse hvorfor alle der forsker i it i skolen, har valgt at rykke teltpælene op fra Aarhus Universitets afdeling på den gamle lærerhøjskole og drage i samlet flok til Aalborg Universitet. Magtudøvelsen og den tilsyneladende manglende faglige indsigt i ledelsen har gjort det perspektivløst og ulideligt for nøglepersonerne i den integrerede sektorforskning der skulle støtte skolens store it-spring fremad. For 1.1 milliard kroner er det lykkedes at gøre danske kommuners store investeringer i it i folkeskolen mindre effektfulde. Den danske grundskoleforskning er blevet atomiseret.

Kære uddannelsesminister og politiske udvalg. Flyt kikkerten og sig mig hvordan jeres seende øjne har det.